

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I HÄRNÖSAND**

BESLUT
2015-06-02
Meddelat i
Härnösand

Mål nr
1619-15 E

Sida 1 (5)

KLAGANDE

Mariana Norberg, 240821-8200
Skolhusallén 10, lgh 1201
852 36 Sundsvall

Ombud: Jan Norberg
Rua Melo E Sousa 395 1 B
2765-253 Estoril
Portugal

MOTPART

Sundsvalls kommun
851 85 Sundsvall

ÖVERKLAGAT BESLUT

Beslut den 12 maj 2015, dnr SN-2015-00136, [bilaga 1](#)

SAKEN

Laglighetsprövning enligt kommunallagen (1991:900), KL; fråga om av-
visning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avvisar överklagandet.

Dok.Id 91973

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 314 871 27 Härnösand	Backgränd 9	0611-46 06 00 E-post: forvaltningsratteniharnosand@dom.se www.forvaltningsratteniharnosand.domstol.se	0611-51 18 20	måndag – fredag 08:00-16:00

BAKGRUND

Tf. affärsområdeschefen för Sundsvalls kommuns äldreboende och huvudskyddsombudet för Kommunal beslutade den 12 maj 2015 om åtgärder enligt arbetsmiljölagen för arbetsstället Allégårdens servicehus, Skolhusalén 10, Lägenhet 57, 852 35 Sundsvall, se bilaga 1.

YRKANDEN M.M.

Mariana Norberg överklagar beslutet och yrkar att det upphävs. Hon yrkar även att beslutet inhiberas. Till stöd för sin talan anför hon i huvudsak följande. Det kan aldrig finnas skäl att åberopa arbetsmiljörättslig lagstiftning eftersom hon på inget sätt kan anses som part rent arbetsrättsligt gentemot omsorgspersonalen. En privat bostad är en privat bostad och den kan under inga som helst omständigheter betraktas som en arbetsplats. Detta har också behandlats i de förarbeten som legat till grund för den nya kameraövervakningslagen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Av 2 kap. 2 § arbetsmiljölagen (1977:1160) framgår att arbete ska planläggas och anordnas så, att det kan utföras i en sund och säker miljö. Av 3 kap. 2 § samma lag framgår bl.a. att arbetsgivaren ska vidta alla åtgärder som behövs för att förebygga att arbetstagaren utsätts för ohälsa eller olycksfall. En utgångspunkt ska därvid vara att allt sådant som kan leda till ohälsa eller olycksfall ska ändras eller ersättas så att risken för ohälsa eller olycksfall undanröjs.

I 9 kap. 2 och 3 §§ arbetsmiljölagen anges bl.a. att Arbetsmiljöverkets beslut i enskilda fall enligt denna lag eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. För att ta tillvara arbetstagarnas intressen i ärenden enligt denna lag får överklagande enligt 2 § göras av ett huvudskyddsombud. Någon särskild regel om överklagande av beslut som nu är i fråga finns inte i arbetsmiljölagen. Det finns

inte heller någon annan lag eller författning som reglerar överklagande av sådana beslut.

Det anförda innebär att Mariana Norbergs överklagande inte kan prövas som förvaltningsbesvär, utan endast i den ordning som föreskrivs för laglighetsprövning enligt KL (jfr 10 kap. 3 § KL samt Kammarrätten i Sundsvalls beslut den 23 juni 2008 i mål nr 1755-08 och Kammarrätten i Göteborgs dom den 8 juni 2007 i mål nr 7429-05).

Av 10 kap. 1 § första stycket KL framgår att varje medlem av en kommun har rätt att få lagligheten av kommunens beslut prövad genom att överklaga dem hos förvaltningsrätten.

För att förvaltningsrätten inom ramen för en laglighetsprövning ska kunna överpröva kommunens beslut krävs att beslutet är överklagbart enligt

10 kap. 2 § KL. Enligt denna bestämmelse får följande beslut överklagas:

1. beslut av fullmäktige eller den beslutande församlingen i ett kommunalförbund,
2. beslut av en nämnd eller ett partssammansatt organ, om beslutet inte är av rent förberedande eller rent verkställande art,
3. beslut av förbundsstyrelsen eller en annan nämnd eller ett partssammansatt organ i ett kommunalförbund, om beslutet inte är av rent förberedande eller rent verkställande art, samt
4. sådana beslut av revisorerna som avses i 9 kap. 15 §.

Andra än uppräknade beslut får inte överklagas genom laglighetsprövning.

I mål om laglighetsprövning utgörs föremålet för talan av en kommuns beslut. Med ett sådant beslut avses i princip varje produkt av en kommuns beslutsfattande. Avseende ska fästas mera vid beslutets yttre form – att det har tagits upp i ett protokoll – än vid dess innehåll och verkningar, jfr Kammarrätten i Göteborgs dom den 8 juni 2007 i mål nr 7429-05.

Av förarbetena till KL (prop. 1990/91:117 s. 204) framgår bl.a. följande. Kännetecknande för ett beslut är bl.a. att det föreligger alternativa lösningar och att beslutsfattaren måste göra vissa överväganden eller bedömningar. I förvaltningen vidtas en mängd åtgärder som inte kan anses som beslut i lagens mening. Man talar om rent förberedande åtgärder eller rent verkställande åtgärder. Några klassiska exempel på rent verkställande åtgärder är avgiftsdebitering enligt en fastställd taxa och tilldelning av daghemsp plats enligt klar turordningsprincip. Det får alltså inte finnas utrymme för självständiga bedömningar. Sådan verksamhet ankommer normalt på de anställda. Rätten för de anställda att vidta sådana åtgärder grundas inte på delegering. Den följer i stället av den arbetsfördelning mellan de förtroendevalda och de anställda som måste finnas för att den kommunala verksamheten ska kunna fungera.

Vidare framgår av samma förarbeten (a. prop. s. 223 f.) bl.a. följande. Beslut som fattas av en anställd med stöd av delegation från en nämnd anses rättsligt sett utgöra ett nämndbeslut och de är överklagbara i den omfattning och i den ordning som gäller för beslut fattade direkt av nämnden. Detsamma gäller om det finns ett delegeringsbeslut men den anställde har överskridit ramarna för delegeringen. Om någon anställd agerar helt fritt utan rättsligt stöd, dvs. om det inte finns något beslut om att vederbörande har rätt att vidta en viss åtgärd, kan lagligheten av beslutet inte prövas.

I förevarande fall har det överklagade beslutet fattats av en tjänsteman vid Sundsvalls kommuns äldreboende och ett huvudskyddsombud.

Ett tjänstemannabeslut utan delegation är enligt rättspraxis och förarbeten inte överklagbart, oavsett om det är fråga om ett beslut av rent verkställande art eller inte (se bl.a. anförda förarbetsuttalanden och Kammarrätten i Göteborgs dom den 8 juni 2007 i mål nr 7429-05). Med hänsyn härtill be-

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I HÄRNÖSAND**

BESLUT

Sida 5
1619-15

dömer förvaltningsrätten att det överklagade beslutet inte utgör ett sådant beslut som kan bli föremål för laglighetsprövning enligt KL. Beslutet kan inte heller anses vara av sådan art att rätt till domstolsprövning föreligger enligt 22 a § förvaltningslagen (1986:223), jfr Kammarrätten i Sundsvalls beslut den 23 juni 2008 i mål nr 1755-08. På grund härav ska Mariana Norbergs överklagande avvisas.

Vid denna utgång föranleder yrkandet om inhibition inte någon åtgärd från förvaltningsrättens sida.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 3109/1C).

Per-Olov Larsson
rådman

Målet har föredragits av förvaltningsrättsnotarien Johan Stanler.